

Retssag. Warner og Polygram hiver Århus-butik i retten

Det er absurd og uholdbart, at et datterselskab i en koncern via en grossist sælger cd'er til en dansk pladebutik, mens et andet datterselskab får nedlagt fogedforbud mod salg af de samme cd'er, mener advokat Tom Deichmann.

Arkivfoto

Selskaber vil styre markedet

Af Henrik Berggreen

Grænsen for pladeselskabernes kontrol med det danske cd-marked prøves om kort tid af i en principiel sag ved retten i Århus.

Mens den generelle udvikling i verden går mod frihandel over grænserne og et globalt marked, hvor produkter fremstilles og købes, hvor de fremstilles bedst og billigst, forsøger de internationale pladeselskabers afdelinger i Danmark at hævde en eneret til at sende visse cd'er på markedet.

De vil ikke acceptere, at danske pladebutikker undersøges priserne på originale, lovlige cd'er verden over og udnytter svingninger i valutakurser til hele tiden at købe dér, hvor cd'erne er billigst.

Butikkerne har bare at købe via de danske pladeselskabers danske distributører.

Og der står mange penge på spil. Danskerne køber musik-cd'er for et par milliarder kroner om året, og de danske afdelinger af de internationale pladeselskaber har på det seneste haft en meget stor indtjening. Alene Sony Musics danske afdeling tjente 40 millioner kroner sidste år.

Trussel om retssag

Pladeselskaberne bekæmper løbende forsøg på parallelimport, og som regel stopper butikkerne, når det første brev fra et kendt københavnsk advokatfirma dumper ind ad døren indeholdende en trussel om retssag, hvis ikke importen stoppes.

Sidste efterår udsendte pladeselskaberne Warner og Polygram en række af den slags

brev. Et af dem blev sendt til butikken One Stop ApS på strøget i Århus.

Det usædvanlige var, at ejeren af butikken, Rudi Scropp-Pedersen, nægtede at rette sig efter pladeselskaberne og fortsatte med at parallelimportere de mest populære cd'er og sælge dem for 100 kroner stykket - 20 til 50 kroner under normalprisen.

Særregler for cd'er

I sidste uge blev striden mellem Warner/Polygram og One Stop så behandlet i retten i Århus, og den handler dybest set om, i hvor høj grad pladeselskaberne kan bruge lovgivningen til at styre det danske marked.

Udgangspunktet er en lovgivning, der strider mod dansk og international grundpraksis, som for eksempel betyder, at en dansk boghandler gerne må importere en bog fra USA og sælge den, selv om forlaget har givet en dansk importør eneret til bogen.

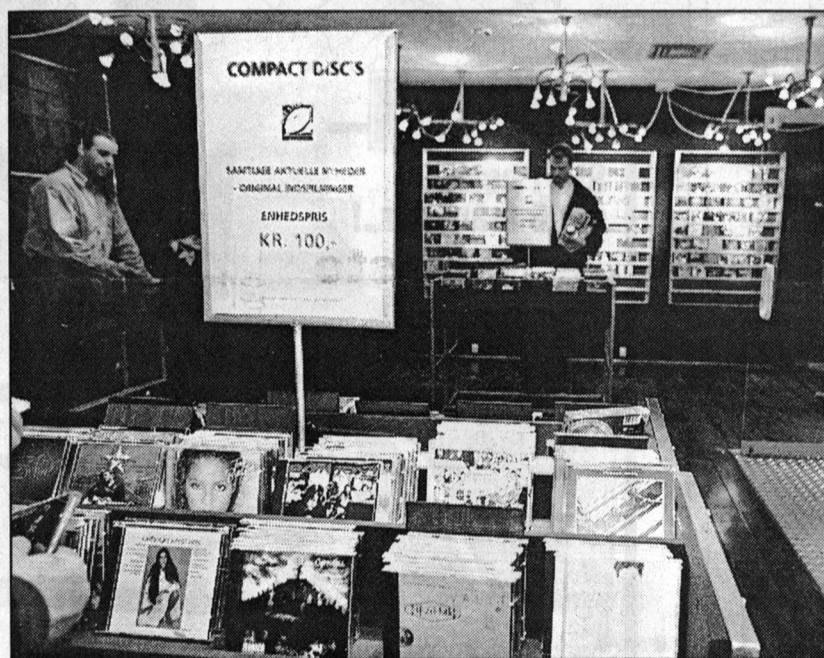
Sådan er det ikke med musik cd'er, og det skyldes et EU-direktiv, som i 1995 måtte indarbejdes i dansk lovgivning.

Loven siger herefter i en omskrevet version, at: *en lydoptagelse, der er lavet i EU og en række andre primært europæiske lande, må ikke parallelimporteres og sælges i EU.*

Det vil sige, at en pladebutik gerne må importere cd'er med optagelser lavet i for eksempel USA eller Canada, men ikke fra USA eller Canada må importere cd'er med optagelser lavet i blandt andet EU-lande.

Tre spørgsmål

Den regel er begge parter i sagen om One Stop i Århus enige om.

Men de er uenige om tre fundamentale spørgsmål, som for første gang bliver prøvet i denne sag:

► Har pladeselskaberne, via den måde de organiserer deres handel på, reelt givet en tilladelse til parallelimport af samtlige cd'er?

► Er det forbudt at parallelimportere en cd, hvor 99 procent af materialet er indspillet i USA, men en kort trompetsekvens er indspillet i Frankrig?

► Er det forbudt at parallelimportere en cd, hvis det ingen steder på produktet eller i kataloger fremgår, hvor numrene er optaget?

Pladeselskaberne er ikke i tvivl. De mener på ingen måde, de har givet tilladelse til parallelimporten, og de mener, at parallelimport er forbudt, blot der indgår en lille europæisk lydoptagelse på en cd. Om der står noget om optagelsessted på produktet, mener de er uden betydning.

Rudi Scropp-Pedersen og hans advokat Tom Deichmann er uenige.

De mener, at pladeselskaberne reelt har givet den nødvendige tilladelse, fordi One Stop køber de lovlige originale cd'er via en autoriseret grossist.

Warner-koncernen

Det er primært en canadisk grossist, som køber cd'erne hos Warner Canada, der ligesom Warner Denmark er 100 procent ejet af Time Warner koncernen i USA.

Tom Deichmann kaldte det derfor i retten absurd og uholdbart, at det ene selskab i en koncern via en grossist sælger til en dansk pladebutik, mens det andet selskab i samme koncern (Warner Denmark) sagsøger butikken og får nedlagt fogedforbud mod salg af visse cd'er.

Hvis det er så afgørende for Warner-koncernen at stoppe importen til Danmark, kan det da også undre, at

Warner Canada ikke blot stopper salget til grossisten, der forsyner One Stop. Grossistens navn holdes ikke hemmeligt, men blev nævnt i retten.

Bukser og mærker

Holdningen om, at en enkelt lille europæisk lydoptagelse er nok til at forbyde parallelimport af cd'er, som ellers er optaget i USA, angreb Tom Deichmann også.

Han mener, at pladeselskaberne derved kan udvide deres kontrol over markedet til cd'er, som lovgivningen ikke ønsker, de skal have kontrol over.

Pladeselskabernes advokat Niels M. Andersen sammenlignede situationen med et par bukser.

- Hvis der på et par bukser ulovligt er syet et lille mærke, som reelt kun udgør en brøkdelf af bukserne, må de jo heller ikke sælges, medmindre mærket pilles af, sagde Niels M. Andersen.

Tom Deichmann afviste sammenligningen.

- Pladeselskabet har jo selv fremstillet cd'en, og det svarer til, at indehaveren af mærket selv har sat dem på bukserne.

Dom om seks uger

Afhøringen af to ledere i Polygram og Warners danske selskaber viste klart, at spørgsmålet om, hvor et nummer er optaget, ikke er det, der bekymrer dem mest.

Ofte fremgår det ikke af cd'en eller coveret, og den danske afdeling af pladeselskabet kan ikke umiddelbart slå op i et katalog og se, hvor cd'en er indspillet, men må ofte spørge videre i koncerne.

- Nøglen til, om selskaberne kan stoppe parallelimport, er indspilningsstedet. Men selskaberne har intet foretaget sig for systematisk at oplyse indspilningsstedet. Dermed har de givet et stiltiende samtykke til importen, sagde Tom Deichmann.

Han mener, at de manglende oplysninger om indspilningssted, også er med til at udvide pladeselskabernes kontrol, fordi parallelimportøren kan blive nødt til at holde nallerne fra plader, hvor han har mistanke om, at der kan være europæiske indspilninger, selvom der ikke er det.

Og importøren kan ikke vente i dagevis på et svar fra pladeselskabet. Cd-markedet flytter sig lynhurtigt, det er nyhederne, der for alvor sælger.

Der falder dom i sagen i løbet af seks uger.

Ny butik har solgt 125.000 cd'er

Lavpris. Pladeselskaber mener One Stop i Århus er en snyltebutik

Af Henrik Berggreen

Lavpris-cd-butikken One Stop på strøget i Århus kommer i løbet af sine første 14 måneder til at sælge omkring 125.000 cd'er svarende til en omsætning på 10 mio. kroner.

Det fortalte butikkens ejer Rudi Scropp-Pedersen forleden i retten i Århus. Han anslår, at over halvdelen af cd'erne er importeret fra Canada.

Det er originale cd'er købt på lovlig vis af pladeselskabernes grossister, men de danske afdelinger af plade-

selskaberne kan ikke lide den trafik.

De føler, at One Stop snylter på deres markedsføring. De danske pladeselskaber bruger op til 800.000 kroner på at markedsføre en ny cd fra et stort navn i Danmark. Pengene bruges primært til tv-reklamer og til at få journalister til at skrive om pladen og kunstneren. Enten ved at hente kunstneren til landet eller ved at sende journalister ud til pressemøder med kunstneren.

Det fortalte administrerende direktør Finn Work fra

Warner Music Denmark i retten.

Omkostningerne til markedsføringen i Danmark skal betales af de danske musik-købere, men det gør de ikke, når de køber parallelimporterede cd'er.

Warner-koncernen, der ejer Warner Music Denmark 100 procent, har dog fået sin betaling via sit datterselskab i Canada.

Men parallelimporten går altså ud over de danske afdelinger af pladeselskaberne, som generelt har været vant til at tjene mange penge på de danske pladekøbere.

I øjeblikket er grossistprisen på en cd stigende. Standardprisen er omkring 95 kroner. Når momsen kommer oveni, bliver det 118,75 kroner, så der er kun lidt over en krone til fortjeneste, hvis cd'en skal sælges for 119,95 kroner. De store butikskæder får dog betydelige indkøbsrabatter.

Rudi Scropp-Pedersen har indtil for halvanden måned siden solgt samtlige udenlandske cd'er for 100 kroner, men har nu hævet prisen til 110 kroner.

Han køber en del af sine cd'er i Danmark, men impor-

terer stadig mange fra især Canada.

Rudi Scropp-Pedersen vil ikke fortælle, hvad han betaler for en cd importeret fra Canada, men han siger, at den for tiden kun er marginalt billigere end en cd købt i Danmark.

Grossistprisen i for eksempel Canada er generelt lavere end i Europa, bl.a. på grund af stor konkurrence mellem flere distributører. Afhængig af valutakurserne kan en dansk butik derfor ofte med fordel købe cd'er i Canada fremfor hos en dansk grossist.

Trods den store omsætning regner Rudi Scropp-Pedersen med underskud i One Stop ApS' første regnskabsår, der slutter den 31. december 1997.

Underskuddet kommer ikke uventet. Målet med One Stop er at få så stort et salg, at fortjenesten pr. cd ikke behøver være ret stor for, at Rudi Scropp-Pedersen kan tjene gode penge på sin forretning, der kun sælger de 1000 mest populære cd'er.